

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE
SANT
LLORENÇ
DES CARDASSAR

EDITA: Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar

FOTOGRAFIES: Àngel fotògraf, s'Estudi, Jaume Sales i Rafela Riera

COORDINACIÓ I REDACCIÓ DE TEXTOS: Rafela Riera. Departament de Cultura de l'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar.

DISSENY: DE-EME

DL: PM 1450-2007

ANY: 2007

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE
SANT
LLORENÇ
DES CARDASSAR

IGLESIA PARROQUIAL DE SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

PFARRKIRCHE VON SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

PARISH CHURCH OF SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

NOTES HISTORIQUES

NOTAS HISTÓRICAS

GESCHICHTLICHER HINTERGRUND

HISTORICAL NOTES

L'església parroquial apareix documentada per primera vegada a la bul·la del papa Innocenci IV amb el nom de Santa Maria de Bellver. L'actual església té llicència reial des de l'any 1360 i des de llavors ençà ha estat objecte de successives ampliacions i reformes, la darrera l'any 1992 quan es va restaurar l'interior.

La Iglesia parroquial aparece documentada por primera vez en la bula del papa Inocencio IV con el nombre de Santa María de Bellver. La actual iglesia tiene licencia real desde el año 1360 y desde entonces ha sido objeto de sucesivas ampliaciones y reformas, la última en el año 1992, cuando se restauró el interior.

Die Pfarrkirche wurde zum ersten Mal in der Bulle von Papst Innozenz IV. mit dem Namen Santa Maria de Bellver erwähnt. Die heutige Kirche besitzt seit dem Jahr 1360 eine königliche Lizenz und wurde in den Jahrhunderten danach mehrmals erweitert und renoviert. Zuletzt wurde im Jahr 1992 der Innenraum restauriert.

The parish church appears documented for the first time in the Papal Bull of Pope Innocent IV with the name of Santa María de Bellver. The current church has had a royal licence since 1360 and since then until now has been the object of successive enlargements and reforms, the last one in 1992 when the inside was restored.

DESCRIPCIÓ EXTERIOR

DESCRIPCIÓN EXTERIOR

BESCHREIBUNG DES GEBÄUDEÄUßERE

DESCRIPTION OF THE EXTERIOR

L'actual façana fou obrada a mitjan s. XIX en un estil neoclàssic, orientada a ponent i s'aixeca davant una carrera empedrada amb un dibuix que representa les esgrelles de Sant Llorenç.

La façana presenta un mur dividit en tres cossos, els dos laterals estan desornamentats i el central presenta diferents elements ornamentals. El portal és de llinda, coronat per un frontó mixtilíni, i amb la graella, símbol del martiri de Sant Llorenç al timpà; flanquegen el frontó dues piràmides amb bolla, que sostenen dos medallons el·líptics amb la data de 1845; damunt el frontó hi ha un finestró ovalat. En el segon cos hi ha una rosassa amb esplandit i a la part superior una arcada amb cinc arquets de mig punt i tanca la façana una testera esglaonada.

El campanar situat al lateral esquerre és de secció quadrada i sobresurt tres cossos de l'alçària de l'església, té un coronament piramidal. Queda desplaçat a segon terme arran de les obres d'ampliació del cor esdevingudes a l'any 1845.

Existeixen restes d'una creu de terme ubicada en el jardí lateral de l'església.

La actual fachada fue obrada a mediados del siglo XIX en un estilo neoclásico, orientada a poniente, y se levanta delante de una explanada empedrada con un dibujo que representa la parrilla de San Lorenzo.

La fachada presenta un muro dividido en tres cuerpos, de los cuales los dos laterales están desornamentados y el central presenta diferentes elementos ornamentales. El portal consta de dintel, coronado por un frontón mixtilíneo, y la parrilla, símbolo del martirio de San Lorenzo, en el tímpano; flanquean el frontón dos pirámides con cuerpo esférico, que sostienen dos medallones elípticos con la fecha de 1845. Sobre el frontón hay una ventanilla ovalada. En el segundo cuerpo hay un rosetón con alfíizar y en la parte superior una arcada con cinco arcos de medio punto y cierra la fachada un testero escalonado.

El campanario situado en el lateral izquierdo es de sección cuadrada, sobresale tres cuerpos de la altura de la iglesia y tiene una coronación piramidal. Queda desplazado a segundo término a raíz de las obras de ampliación del coro que tuvieron lugar en el año 1845.

Existen restos de una cruz de término ubicada en el jardín lateral de la iglesia

Die heutige Fassade entstand Mitte des 19. Jahrhunderts in neoklassizistischem Stil. Sie ist nach Westen gerichtet und ihr gegenüber verläuft eine Kopfstein gepflasterte Gasse mit einem Bildnis der Flammenrost des Heiligen Sant Llorenç.

Die Fassade ist in drei Abschnitte unterteilt. Die beiden Seitenteile sind schmucklos und der Mittelteil enthält verschiedene Bau- und Zierelemente. Das Portal hat einen Türsturz, über dem sich ein Frontispiz mit dem Flammenrost, dem Symbol des Märtyrers Sant Llorenç, erhebt. Das Frontispiz wird von zwei Pyramiden mit Kugeln eingehämt, die von zwei ellipsenförmigen Medaillons mit dem Datum 1845 gekrönt werden. Über dem Frontispiz folgt ein weiteres in Form einer Fensterluke. Darüber befindet sich eine Rosette. Den Abschluss bilden ein Bogenreihen mit fünf Rundbögen und eine stufenförmige Krone.

Der Glockenturm an der linken Seite hat einen quadratischen Grundriss und überragt das Kirchenschiff. Er wird von einem pyramidenförmigen Dach gekrönt. Seit den Arbeiten zur Erweiterung des Chors im Jahr 1845 steht er etwas zurück.

Im Garten neben der Kirche befinden sich die Reste eines einstigen Steinkreuzes.

The current façade was constructed in the mid-19th century in a neo-classical style, facing west and standing before a cobbled street with a drawing that represents the esgrelles, or grills of Sant Llorenç.

The façade has a wall divided into three sections, the two side ones being free of ornamentation and the central one with different structural and ornamental elements. The doorway has a lintel and above it there is a pediment with the grill, the symbol of the martyrdom of Sant Llorenç. Flanking the pediment are two pyramids with sphere, crowned by two elliptical medallions that contain the date 1845. Above the pediment is another one in the form of a shutter. In the second section there is a trumpet-mouthed rose window and in the upper part an arcade with five semicircular arches and a layered frontispiece crowns the façade.

The bell tower located on the left is square with three sections rising from the construction of the church and with a pyramidal spire. It has taken on a secondary position due to the enlargement works on the choir undertaken in 1845.

There are the remains of a boundary cross in the gardens beside the church.

DESCRIPCIÓ INTERIOR

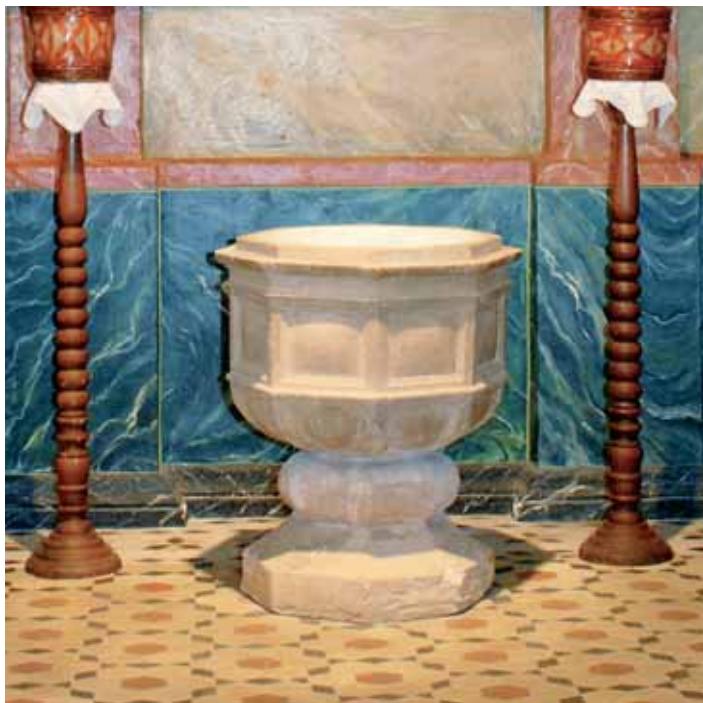
DESCRIPCIÓN INTERIOR

BESCHREIBUNG DES KIRCHENINNEREN

DESCRIPTION OF THE INTERIOR

Altar mayor

Pica baptismal

El temple és de planta basilical de nau única, amb sis capelles laterals i capçalera semicircular. Fa 31 m de llargària i 8.5 d'amplària, la coberta és de volta de canó de mig punt, excepte la capella de la Mare de Déu Trobada, que té una cúpula semiesfèrica amb llanterna; el presbiteri té coberta absidal en forma de quart d'esfera de copinya. L'entrada principal es situa davall el cor. Les capelles laterals s'obren a través d'un arc de mig punt sobre pilastres estriades, tangent a una cornisa que recorre tot el perímetre interior.

El retaule major és d'estil neoclàssic amb restes d'elements barrocs. Presenta tres carrers articulats per quatre columnes jòniques. A la part esquerra hi ha la imatge de Sant Pere i a la dreta la de Sant Pau. En el carrer central hi ha un expositor a la part baixa i més amunt una imatge del titular, Sant Llorenç, amb la palma del martiri.

El templo es de planta basilical de nave única, con seis capillas laterales i cabecera semicircular. Mide 31 metros de largo y 8,5 de ancho, la cubierta es de bóveda de cañón de medio punto, excepto la capilla de la Mare de Déu Trobada, que tiene una cúpula semiesférica con linterna; el presbiterio tiene cubierta absidal en forma de cuarto de esfera de concha. La entrada principal está situada bajo el coro. Las capillas laterales se abren a través de un arco de medio punto sobre pilastras estriadas, tangentes a una cornisa que recorre todo el perímetro interior.

El retablo mayor es de estilo neoclásico con restos de elementos barrocos. Presenta tres sillares articulados por cuatro columnas jónicas. En la parte izquierda está la imagen de San Pedro y a la derecha la de San Pablo. En el sillar central hay un expositor en la parte baja y más arriba una imagen del titular, San Lorenzo, con la palma del martirio.

Die Kirche besteht aus einem einzigen Schiff mit Basilika-Grundriss und hat sechs Seitenkapellen und einen Altarraum. Das Kirchenschiff ist 31 m lang und 8,5 m breit und mit einem Tonnengewölbe geschmückt. Nur die Kapelle der Jungfrau Marien der Déu Trobada hat eine halbrunde Kuppel mit Laterne. Der Apsis des Altarraums hat ein Dach in Form eines Viertelbogens mit einer Heiligendarstellung. Der Haupteingang liegt unter dem Chor. Die Seitenkapellen haben Rundbögen mit gerippten Pfeilern und einen Obersims.

Das Retabel des Hauptaltars ist im neoklassizistischen Stil gestaltet, wobei noch Barockelemente zu erkennen sind. Es besteht aus drei Teilen, die mit zwei ionischen Säulen abgegrenzt sind, die zu den zwei seitlichen Säulen des Altaraufsatzen passen. Links ist der Heilige Petrus abgebildet und rechts der Heilige Paulus. In der Mitte befindet sich eine Ausstellungsvitrine und weiter oben sieht man den Patron der Kirche, Sant Llorenç, mit der Handfläche des Märtyrers.

The temple has a basilical ground plan of a single nave with six side chapels and a presbytery. It measures 31 meters in length and 8.5 m in width. The roof is cannon vaulting except for that of the chapel of the Mother of God Found (Mare de Déu Trobada), which has a hemispherical cupola with lantern. The presbytery is covered by the apse in the form of a quarter-sphere shell-niche. The main entrance is situated below the choir and the side chapels have semicircular arches with fluted pilasters and a cornice that runs around the whole upper perimeter.

The high altarpiece is in neoclassical style with remains of Baroque elements. It has three sections separated by two Ionic columns, which together with the two end columns make up a set of four. On the left-hand side there is an image of Saint Peter and the right one of Saint Paul. The central section houses a display on the lower part and higher up an image of the church's saint, Sant Llorenç, with the martyr's palm leaf.

Capella de Sant Sebastià

*Retaule barroc de la capella de la Mare de Déu Trobada
Talla de la Mare de Déu Trobada. s. XIII Fusta policromada*

LES CAPELLES

LAS CAPILLAS

DIE SEITENKAPELLEN

THE CHAPELS

La primera capella de la dreta dedicada a la Trinitat, guarda la pica baptismal. Les següents són les de Sant Francesc, Sant Josep, la Immaculada (amb un interessant retaule neogòtic), Sant Sebastià; la darrera és el portal lateral, popularment anomenat portal dels homes.

A la primera capella de l'esquerra que presenta dos arquets, hi ha l'escala que puja al cor i la imatge gòtica de la Mare de Déu de Bellver, una talla en pedra de Santanyí atribuïda a Joan de Valenciennes que encara presenta restes de policromia. La marededéu porta l'infant sobre el braç esquerre i amb la mà dreta l'ajuda a sostener un llibre obert sobre el qual Jesús escriu. La procedència de l'escultura, la iconografia, la moda del vestir i els trets estilístics daten la peça al final del segle XIV.

La segona capella és la de la Mare de Déu del Carme i és on es troba la pujada al campanar.

La tercera capella o capella fonda està dedicada a la Mare de Déu Trobada. Té planta de creu llatina coberta amb cúpula. Fou reformada completament l'any 1928 segons el projecte de l'arquitecte Guillem Fortesa. És presidida pel retaule barroc que té en el centre la talla romànica de la Mare de Déu Trobada que data del s. XIII i és de fusta policromada, fa 64 cm d'alçada i fou restaurada a principis del s. XX; amb la mà esquerra aguanta el nin Jesús i amb la dreta agafa una pedra. Segons la tradició la imatge fou

La primera capilla de la derecha dedicada a la Trinidad custodia la pica bautismal. Las siguientes son las de San Francisco, San José, la Inmaculada (con un interesante retablo neogótico), San Sebastián; la última es el portal lateral, popularmente conocido por portal de los hombres.

En la primera capilla de la izquierda, que presenta dos pequeños arcos, está la escalera que sube al coro y la imagen gótica de la Mare de Déu de Bellver, una talla en piedra de Santanyí atribuida a Juan de Valenciennes, que todavía presenta restos de policromía. La virgen lleva el niño sobre el brazo izquierdo y con la mano derecha ayuda a sostener un libro abierto sobre el que escribe Jesús. La procedencia de la escultura, la iconografía, la moda del vestir y los rasgos estilísticos datan la pieza a finales del siglo XIV.

La segunda capilla es la de la Mare de Déu del Carme i es de donde arranca la subida al campanario.

La tercera capilla o capilla honda està dedicada a la Mare de Déu Trobada. Tiene planta de cruz latina cubierta con cúpula. Fue completamente reformada en el año 1928 según el proyecto del arquitecto Guillem Fortesa. Está presidida por el retablo barroco que tiene en el centro la talla románica de la Mare de Déu Trobada, que data del siglo XIII y que está hecha de madera policromada, mide 64 cm de altura y fue res-

Die erste Kapelle von Rechts beginnend ist die Kapelle der Dreifaltigkeit, hier steht auch das Taufbecken. Die zweite ist dem Heiligen Sant Farncesc gewidmet, die dritte dem Heiligen Josef, die vierte, die einen schönen neogotischen Altaufsatz hat, ist die der Immaculata, die fünfte die des Heiligen Sebastian, und in der sechsten befindet sich das Seitenportal, im Volksmund auch das Tor der Männer genannt.

Von links kommend, befinden sich zwei Bögen. Im ersten ist die Treppe, die zum Chor hinaufführt, und im zweiten befindet sich die Marienfigur der Mare de Déu de Bellver, ein Werk im gotischen Stil aus Santanyí-Stein, das Joan de Valenciennes zugeschrieben wird. Man erkennt noch die Reste der einstigen Bemalung. Die Muttergottes hält das Jesuskind im linken Arm. Mit der rechten Hand hält sie ein offenes Buch, in das Jesus schreibt. Aufgrund der Herkunft, der Art der Darstellung, der Kleidung und der Stilelemente schätzt man das Entstehungsdatum auf Ende des 14. Jahrhunderts.

Die zweite Kapelle ist die der Madonna Mare de Déu del Carme, hier befindet sich auch der Aufgang zum Glockenturm.

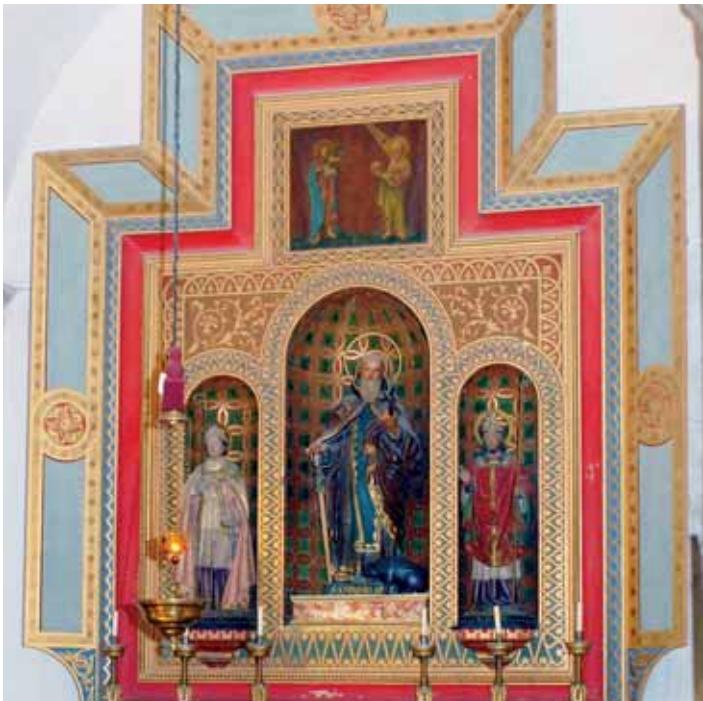
Die dritte Kapelle ist der Madonna Mare de Déu Trobada gewidmet. Die Kapelle mit dem Grundriss in Form eines lateinischen Kreuzes wurde im Jahr 1928 nach Plänen des Architekten Guillem Fortesa komplett restauriert. Sie hat ein Barock-

Regarding the chapels, the first on the right on entering is that of the Trinity and contains the baptismal font. The second is that of Saint Francisco, the third Saint Joseph, the fourth the Immaculate Conception, the fifth Saint Sebastian and the sixth is the side doorway, popularly known as the Men's Doorway.

Entering on the left, in the first space there are two arches, the first with a stairway that leads to the choir and the second conserving the Gothic image of the Mother of God of Bellver (Mare de Déu de Bellver), a Santanyí stone carving attributed to Joan de Valenciennes which still possesses some remains of polychromy. The Mother of God holds the baby on her left arm and with her right hand she holds up an open book over which Jesus writes. The origin of the sculpture, the iconography, the style of clothes and the stylistic traits date the piece in the late 14th century.

The second chapel is that of the Mother of God of Carme (Mare de Déu del Carme) and is where the bell tower can be climbed from.

The third chapel is the deepest chapel dedicated to the Mother of God Found. It has a Latin-cross ground plan, was completely reformed in 1928 according to the project of the architect Guillem Fortesa and is overlooked by the Baroque altarpiece that contains, in the centre, the Romanesque carving of the Mother of God Found

Capella de Sant Antoni

Capella del Sagrat Cor

trobada en un camp de cardos a Son Vives, per un pastoret que li tirà una pedra i ella l'agafà, que és la que mostra a la mà. Aquesta imatge és molt venerada pels llorencins.

La quarta capella és la de Sant Antoni, la cinquena la del Sant Crist i la darrera la del sagrat Cor.

taurada a principios del siglo XX. Con la mano izquierda sostiene al niño Jesús y con la derecha coge una piedra. Según la tradición, la imagen fue encontrada en un campo de cardos en Son Vives por un pastorcillo que le lanzó una piedra y la cual ella cogió, que es la que muestra en la mano. Esta imagen es muy venerada por los "llorencins".

La cuarta capilla es la de San Antonio, la quinta la del San Cristo y la última la del Sagrado Corazón.

retabel mit einer romanischen Marienfigur der Mare de Déu Trobada aus dem 13. Jahrhundert. Die Figur aus bemaltem Holz ist 64 cm hoch und wurde zu Beginn des 20. Jahrhundert restauriert. Maria hält mit der linken Hand das Jesuskind und mit der rechten einen Stein. Die Legende erzählt, dass die Figur auf einem Distelfeld in Son Vives von einem Hirten gefunden wurde, der den Stein nach ihr warf, den die Figur in der Hand hält. Dieses Marienbildnis wird von den Gläubigen des Dorfes sehr verehrt.

Die vierte Kapelle ist dem Heiligen Antonius gewidmet, die fünfte ist die Christuskapelle und die letzte ist die Kapelle des heiligen Herzens.

that dates back to the 13th century. It is made of polychromed wood, is 64 cm high and was restored at the beginning of the 20th century, with the left hand holding the baby Jesus and the right hand holding a stone. According to tradition the image was found in a field of thistles in Son Vives by a shepherd who threw a stone at it, which she caught and is the one she shows in her hand. This image is greatly worshipped by the village's believers.

The fourth chapel is that of Saint Anthony, the fifth of the Holy Christ and the last one is of the Sacred Heart.

LES OBRES DE MIQUEL PONT

LAS OBRAS DE MIQUEL PONT

DIE GEMÄLDE VON MIQUEL PONT

THE WORKS OF MIQUEL PONT

La presentació de Jesús al temple

L'adoració dels Reis

Una de les pertinences més valuoses de l'església són les pintures de Miquel Pont Cantallops (Sant Llorenç des Cardassar 1678 - Palma 1755), que es va formar a Roma on va culminar el seu procés de maduració artística. Es sap que va elaborar el retaule major, desaparegut al s XIX quan es reformà el temple.

En canvi, es conserven i han estat recentment restaurats, tres magnífics quadres, que representen "L'adoració dels Reis" i "La presentació de Jesús al temple". Aquestes obres mostren una gran influència de la pintura italiana, sobretot pel que fa a la composició; també, convé de remarcar-ne la qualitat del dibuix, la vitalitat de la gamma cromàtica i l'elegància de les figures. Actualment es conserven a l'entrada de la Mare de Déu Trobada; al costat, hi trobam un altra pintura més petita, Sant Jacint, atribuïble a Pont i al seu taller.

Una de las pertenencias más valiosas de la iglesia son las pinturas de Miquel Pont Cantallops (Sant Llorenç des Cardassar 1678 - Palma 1755), que se formó en Roma, donde culminó su proceso de maduración artística. Se sabe que elaboró el retablo mayor, desaparecido en el siglo XIX cuando se reformó el templo.

En cambio, se conservan y han sido recientemente restaurados tres magníficos cuadros que representan la adoración de los Reyes y la presentación de Jesús en el templo. Estas obras muestran una gran influencia de la pintura italiana, sobre todo en lo que concierne a la composición; también conviene remarcar la calidad del dibujo, la vitalidad de la gama cromática y la elegancia de las figuras. Actualmente se conservan en la entrada de la Mare de Déu Trobada; al lado encontramos otra pintura de menores dimensiones, que figura de San Jacinto, atribuible a Pont y a su taller.

Zu den wertvollsten Objekten der Kirche gehören die Werke des Malers Miquel Pont Cantallops (Sant Llorenç des Cardassar 1678 - Palma 1755), Schüler von Guillem Mesquida, der anschließend seine künstlerische Ausbildung schließlich in Rom fortsetzte. Er schuf das Retabel für den Hochalter, das aber im 19. Jahrhundert bei der Renovierung der Kirche verschwand. Erhalten sind jedoch drei vor Kurzem restaurierte Gemälde: zwei große Bilder, welche "Die Anbetung der Könige" und "Die Vorstellung Jesu im Tempel" darstellen und die am Eingang zur Marienkapelle hängen, sowie ein kleines Bild, das den Heiligen Hyazinth darstellt.

One of the most valuable possessions of the church is the paintings by Miquel Pont Cantallops (Sant Llorenç des Cardassar 1678 - Palma 1755), a disciple of Guillem Mesquida and trained in Rome where he finished his process of artistic maturity. It is known that he made the high altarpiece but it disappeared in the 19th century when the temple was reformed. What has been conserved, however, are three paintings, two large works by the painter, "The Adoration of the Kings" and "The Presentation of Jesus at the Temple", which can be seen at the entrance to the chapel of the Mother of God, as can another smaller piece, of the figure of Saint Hyacinth.

*imatge devocional de Sant Miquel Arcàngel. s. XIX. Terracota, guix i fusta
Eccehome. Talla de fusta s. XVIII-XIX*

EL MUSEU PARROQUIAL

EL MUSEO PARROQUIAL

DAS MUSEUM DER PFARRKIRCHE

THE PARISH MUSEUM

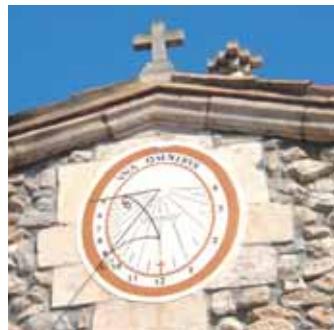
*Rectoria
Reloj de sol de la façana de la rectoría*

LA RECTORÍA

LA RECTORÍA

DAS PFARRHAUS

THE RECTORY

Inaugurat l'any 1990, es troba situat a les voltes de les capelles laterals del costat de l'Epistola. S'hi accedeix des del cor. Mostra objectes i imatges religioses, parcialment en desús; destaquen els ex-vots de la Mare de Déu i diverses peces procedents de la primitiva església, com ara les bigues policromades.

Inaugurado en el año 1990, se encuentra situado en las bóvedas de las capillas laterales del lado de la Epístola. Se accede a él desde el coro. Muestra objetos e imágenes religiosas, parcialmente en desuso; destacan los ex-votos de la Mare de Déu y diversas piezas procedentes de la primitiva iglesia, como por ejemplo las vigas policromadas.

Das 1990 eröffnete Museum befindet sich über den Bögen der Seitenkapellen auf der rechten Seite. Der Zugang erfolgt über den Chor. Ausgestellt sind religiöse Darstellungen und Objekte aus verschiedenen Epochen. Besonders sehenswert sind die Ex-Votos der Muttergottes und Elemente aus dem ursprünglichen Kirchenbau, wie beispielsweise die verzierten Balken.

It was opened in 1990, and is located above the vaults of the right-hand side chapels and is reached via the choir. It has religious objects and images on display, some in disuse and which feature the ex-votos of the Mother of God and pieces from the early church, such as the decorated beams.

Sortint de l'església es pot observar l'exterior de la rectoria, edifici de l'any 1916 que ha estat recentment restaurat. Presenta una façana de tres plantes, presidit per un portal d'arc rodó amb guardapols superior de doble motllura. A la planta baixa presenta finestres cruciformes coronades per una cornisa. El primer pis mostra tres finestres balconeres amb forma d'arc de mig punt, timpà cec i motllura circular. El segon pis, a manera de porxo, té tres obertures circulars, separades per pilastres. L'edifici acaba amb un voladís de fusta. A la façana lateral apareixen el rellotge de sol i l'onzena estació de l'antic via crucis.

Saliendo de la iglesia se puede observar el exterior de la rectoría, edificio del año 1916 que ha sido recientemente objeto de restauración. Presenta una fachada de tres plantas, presidido por un portal de arco redondo con guardapolvo superior de doble moldura. En la planta baja presenta ventanas balconeras con forma de arco de medio punto, timpano ciego y moldura circular. El segundo piso, a modo de pórtico, consta de tres aperturas circulares, separadas por pilastras. El edificio acaba con un voladizo de madera. En la fachada lateral aparecen el reloj de sol y la onzena estación del antiguo via crucis.

Gegenüber der Kirche liegt das Pfarrhaus, ein kürzlich renoviertes Gebäude aus dem Jahr 1916 . Es besteht aus drei Etagen, und die Fassade ist mit einem Bogenportal mit Wetterdach mit doppeltem Gesims verziert. Im Erdgeschoss befinden sich kreuzförmige Fenster mit Mittelpfosten und Obersims. Der erste Stock hat drei Balkonfenster mit Rundbogen und blindem Tympanon und Rundgesims. Der zweite Stock hat die Form einer Veranda. Drei runde Öffnungen werden durch senkrechte Pfeiler getrennt. Den Abschluss bildet ein Vorsprung aus Holz. Sehenswert ist die Sonnenuhr an der Seitenwand des Hauses.

Leaving the church one can see the outside of the rectory, a building dating from 1916 and recently restored. It has a façade with three floors, with the round arched doorway with an upper projected roof with double mouldings. The ground floor has cruciform windows with a rounded upper arch with blind tympanum and circular moulding. The second floor, in the form of an arcade, has three circular openings, separated by rectilinear pilasters and the building is crowned by a wooden projection. It features a sundial on the side façade.

Imatge gòtica de la Mare de Déu de Bellver

Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar
Delegació de Cultura

www.visitsantllorencc.com